

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w M. z dnia 29 grudnia 2008 roku (sygn. akt IV K 1244/08) A. Ł. został skazany za czyn z art. 244 k.k. w zb. z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełniony w dniu 17 października 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący pięć lat, a także na karę grzywny w ilości 15 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. Ponadto wobec A. Ł. orzeczono w/w wyrokiem zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres sześciu lat. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 7 stycznia 2009 roku. Karę grzywny wykonano w dniu 22 czerwca 2010 roku. W dniu 3 stycznia 2015 roku A. Ł. jechał w miejscowości C. po chodniku skuterem marki M. o nr rej. (...), kiedy został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Wobec A. Ł. przeprowadzono badanie urządzeniem kontrolno- pomiarowym, przy czym pierwsze badanie wskazało na wynik 0,94 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugie badanie na wynik 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Poza wymienionym powyżej skazaniem za czyn wyczerpujący dyspozycję art. 244 k.k. w zb. z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., A. Ł. był już uprzednio karany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., za które wyrokiem z dnia 6 grudnia 2006 roku wydanym w sprawie III K 1076/06 Sąd Rejonowy dla W. orzekł wobec niego karę roku pozbawienia wolności oraz pięcioletni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ponadto A. Ł. był karany w 2014 roku za czyn z art. 279§1 k.k.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: częściowo na podstawie wyjaśnień oskarżonego (k. 10- 11, 51- 51v, 52v- 53, 72v), na podstawie zeznań świadków K. K. (k. 17, 52- 52v) i T. B. (k. 18, 53- 53v), częściowo na podstawie zeznań świadków M. B. (k. 72) i K. U. (k. 72- 72v) oraz na podstawie pisemnych dowodów sprawy w postaci: protokołu użycia urządzenia pomiarowego (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), oświadczenia (k. 4, 5), danych o karalności (k. 12- 13, 32- 34, 76- 78), danych osobo-poznawczych (k. 14), odpisu wyroku Sądu Rejonowego w M. sygn. akt IV K 1244/08 (k. 15-16), odpisu wyroku Sądu Rejonowego dla W., sygn. akt III K 1076/06 (k. 22), zaświadczenia z Urzędu Pracy w M. (k. 38), kopii notatnika służbowego (k. 58-61), wywiadu środowiskowego (k. 64-65), opinii sądowo- psychiatrycznej (k. 81- 84).

Oskarżony A. Ł. (k. 10- 11, 51- 51v, 52v- 53, 72v) zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie nie przyznawał się do dokonania zarzuconego mu czynu. Oskarżony wyjaśniał, że w dniu 3 stycznia 2015 roku spożywał alkohol w miejscowości C., a następnie prowadził będący własnością jego znajomego skuter, kiedy został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Oskarżony twierdził, że nie jechał skuterem, a jedynie siedziała nim i kierował nim po chodniku, natomiast skuter był pchany przez jego kolegów. A. Ł. wyjaśniał, że skuter był zepsuty i on zajmował się jego naprawą, a następnie wraz z właścicielem motoru- M. B. oraz znajomym K. U. próbowali go uruchomić na chodniku, jednak bezskutecznie. Oskarżony twierdził, że siedział na motorze i próbował go odpalić, a M. B. pchał motor, który jednak nie zapalił, a jedynie czasem wydawał odgłos wskazujący na próby odpalenia silnika.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd obdarzył wiarygodnością wyjaśnienia oskarżonego jedynie w zakresie, w którym wskazał on, że w dniu 3 stycznia 2015 roku po wcześniejszym spożyciu alkoholu w miejscowości M. siedział na poruszającym się chodnikiem motorowerze. W tym zakresie jego wyjaśnienia pokrywają się z zeznaniami występujących w sprawie świadków, jak również znajdują potwierdzenie w pisemnych dowodach sprawy. Sąd nie obdarzył natomiast wiarą tej części wyjaśnień oskarżonego, w której twierdził on, że skuter nie miał uruchomionego silnika, a był wprawiony w ruch jedynie na skutek pchania go przez inną osobą. W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego sprzeczne są bowiem z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, przeprowadzających interwencję- **K. K.** (k. 17, 52- 52v) i **T. B.** (k. 18, 53- 53v). W ocenie Sądu zeznania tych świadków zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Świadkowie ci złożyli spójne,

wzajemnie potwierdzające się zeznania, nie mieli także interesu w tym, aby przedstawić wersję zdarzeń sprzeczną z rzeczywistością. K. K. zeznał, że w dniu 3 stycznia 2015 roku późnym wieczorem pełnił służbę wraz z T. B. w miejscowości C. i wówczas zauważyli jadący po chodniku skuter, przy czym styl jazdy wskazywał na to, że osoba nim kierująca mogła znajdować się pod wpływem alkoholu. Świadek zeznał, że po zatrzymaniu kierującym okazał się być A. Ł., natomiast za nim na skuterze siedział właściciel pojazdu M. B.. Świadek konsekwentnie podkreślał, że w trakcie zatrzymania skuter był uruchomiony, miał włączony silnik, a A. Ł. jechał nim po chodniku. K. K. zeznał również, że po zatrzymaniu A. Ł. tłumaczył funkcjonariuszom, że skuter nie jest do końca sprawny, oraz że próbował go naprawić, a następnie jechał chodnikiem w celu przetestowania pojazdu, gdyż wymienił w nim wadliwą część. Świadek twierdził także, że od momentu zaobserwowania pojazdu do chwili jego zatrzymania skuter cały czas jechał, oraz że było dość cicho, wobec czego dało się słyszeć charakterystyczny dźwięk motoroweru. Świadek podał także, że w pobliżu nie widział innych osób poza A. Ł. i siedzącym za jego plecami M. B..

Również T. B. zeznał, że w dniu 3 stycznia 2015 roku pełniąc służbę wraz z K. K. zauważyli jadący po chodniku skuter, kierowany przez A. Ł., za którym siedział inny mężczyzna. Twierdził także, że słyszał głos silnika oraz że oskarżony podawał, iż naprawiał coś przy skuterze, a następnie sprawdzał czy skuter chodzi. Także T. B. nie widział na miejscu innych osób poza wymienionymi. Świadek podawał również, że słyszał jadący pojazd, przy czym wskazał, że nie wie, czy M. B. siedział z tyłu, czy pchał motorower, ale wskazał, że silnik na pewno chodził.

Za częściowo wiarygodne Sąd uznał zeznania znajomych oskarżonego: **M. B.** (k. 72) i **K. U.** (k. 72- 72v), to jest jedynie w tym zakresie w jakim świadkowie wskazali, że w dniu 3 stycznia 2015 roku oskarżony siedział na skuterze poruszającym się po chodniku w miejscowości C.. Sąd nie obdarzył natomiast wiarygodnością tej części zeznań wymienionych świadków, w których wskazywali oni, że skuter był wprawiany w ruch jedynie na skutek pchania go przez M. B.. Przede wszystkim zeznania te są sprzeczne z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, którzy wyraźnie wskazywali, że skuter jechał, że było słyhać odgłos silnika. Ponadto zeznania M. B. i K. U. również w pewnym zakresie nie pokrywają się wzajemnie. M. B. zeznał bowiem, że przed zatrzymaniem przez Policję w pewnym momencie rozrusznik zaczął działać i oskarżony mógł jechać na motorowerze. Tymczasem K. U. podał, że skuter w ogóle nie chciał odpalić. K. U. zeznał również, że on także pomagał pchać skuter w sytuacji, gdy funkcjonariusze Policji wskazywali, że widzieli tylko dwie osoby, a i sam oskarżony wyjaśniał, że to M. B. pchał skuter, natomiast K. U. widział tę sytuację, stojąc przy ogrodzeniu.

Sąd obdarzył wiarygodnością pisemne dowody sprawy. Zostały one sporządzone w sposób fachowy, przez kompetentne osoby i nie wzbudzają wątpliwości co do stwierdzonych w nich okoliczności.

Protokół użycia urządzenia pomiarowego (k. 2) wraz ze **świadcetwem wzorcowania** (k. 3) potwierdzają fakt znajdowania się oskarżonego w stanie nietrzeźwości z wynikami: 0,94 mg/l i 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Z **odpisu wyroku Sądu Rejonowego w M.sygn. akt IV K 1244/08** (k. 15-16) wynika, że oskarżony był wcześniej skazany za dokonanie czynu z art. 244 k.k. w zb. z art. 178a§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnionego w dniu 17 października 2008 roku na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący pięć lat, a także na karę grzywny w ilości 15 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł, oraz że w/w wyrokiem orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres sześciu lat. Przedmiotowy wyrok uprawomocnił się w dniu 7 stycznia 2009 roku. Z kolei z **odpisu wyroku Sądu Rejonowego w dla W.**, sygn. akt III K 1076/06 (k. 22) wynika, iż A. Ł. był także wcześniej karany za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. w zb. z art. 244§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k., za które wyrokiem z dnia 6 grudnia 2006 roku orzeczono wobec niego karę roku pozbawienia wolności oraz pięcioletni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. **Dane o karalności** (k. 12- 13, 32- 34, 76- 78) wskazują natomiast na to, że poza w/w przestępstwami A. Ł. był karany za przestępstwo z art. 279§1 k.k, a **dane- osobo poznawcze** (k. 14), **wywiad środowiskowy** (k. 64-65) i **zaświadczenie z Urzędu Pracy w M.** (k. 38), wskazują na to, że oskarżony jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku, natomiast pracuje dorywczo i mieszka wraz z rodzicami oraz rodzeństwem. Ponadto jest on kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Treść **kopii notatnika służbowego** (k. 58-61) potwierdza natomiast złożone przez funkcjonariuszy Policji zeznania, z których wynikało, że funkcjonariusze zatrzymali do kontroli jadącego skuterem A. Ł., przy czym pasażerem pojazdu

był M. B.. Za wiarygodne, aczkolwiek niewiele wnoszące do przedmiotowej sprawy Sąd uznał dokumenty w postaci **oświadczeń** (k. 4, 5).

Ponadto z uwagi na zaistniałe uzasadnione wątpliwości co do poczytalności oskarżonego wywołana została **opinia sądowo-psychiatryczna** (k. 81-84). Biegli stwierdzili, że brak jest podstaw do stwierdzenia u A. Ł. objawów choroby psychicznej czy też upośledzenia umysłowego oraz nie znaleźli podstaw do stwierdzenia, aby miał on zniesioną w jakikolwiek sposób zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Opinia ta jest pełna, jasna, nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, a swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona przestępstwa z art. 178a§4 k.k., bowiem w dniu 3 stycznia 2015 roku w miejscowości C., będąc uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości kierował w ruchu lądowym skuterem marki M. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości 1,19 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo wyrokiem Sądu Rejonowego w M., sygn. akt IV K 1244/08 z dnia 29 grudnia 2008 roku w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat. W przypadku A. Ł. fakt bycia uprzednio skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości odnosi się także do wyroku Sądu Rejonowego w dla W., sygn. akt III K 1076/06, na podstawie którego A. Ł. odbywał karę pozbawienia wolności, wobec czego zatarcie skazania nie może nastąpić przed upływem 10 lat od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania (art. 107§1 k.k.), a ponadto z uwagi na fakt późniejszego popełnienia przez oskarżonego kolejnych przestępstw możliwe będzie dopiero jednoczesne zatarcie wszystkich skazań (art. 108 k.k.). Ponadto A. Ł. prowadził pojazd mechaniczny w okresie obowiązywania sześcioletniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w M., sygn. akt IV K 1244/08 z dnia 29 grudnia 2008 roku, co również samo przez się uzasadniało zastosowanie kwalifikacji z art. 178a§4 k.k.

Przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy Sąd uznał, że oskarżony prowadził w ruchu lądowym (jazda po chodniku wchodzącym w skład drogi publicznej jest również jazdą w ruchu lądowym) pojazd mechaniczny- skuter, który miał włączony silnik. Wynikało to bowiem w sposób niewątpliwy z zeznań funkcjonariuszy Policji zatrzymujących w/w pojazd do kontroli. Na marginesie należy jednak wskazać, że nawet w przypadku gdyby oskarżony jedynie siedział na pchanym skuterze, bądź skuterze, którego silnik co jakiś czas odpalał, a za chwilę zgasł, również byłoby to uznane za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Wniosek taki płynie chociażby z powszechnie obowiązującego w orzecznictwie i doktrynie uznania osoby prowadzącej pojazd holowany, za osobę prowadzącą pojazd mechaniczny, nawet w przypadku pojazdu z wyłączonym lub zepsutym silnikiem (np. wyrok SN z 18 marca 2003 roku, III KKN 390/01, OSNKW 2003, nr 5-6). Przez prowadzenie pojazdu należy bowiem rozumieć spełnienie jakichkolwiek czynności związanych bezpośrednio z ruchem danego pojazdu. Wyłączony lub popsuty silnik nie pozbawia pojazdu cech pojazdu mechanicznego, bo w przedmiocie uznania go za pojazd mechaniczny decydujące znaczenie ma to, że ma on na stałe zamontowany silnik i jest przystosowany lub przeznaczony do ruchu (A. M., K. Ł., Odpowiedzialność osoby prowadzącej holowany pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości. Uwagi na tle wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2003 roku).

A. Ł. poruszał się skuterem marki M., który jest rodzajem motoroweru, wobec czego także jest zaliczany do pojazdów mechanicznych niezależnie od pojemności silnika. Obecnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego jednolicie przyjmowany jest pogląd, że motorower, przeznaczony do poruszania się w ruchu drogowym wyłącznie przy pomocy silnika, jest pojazdem mechanicznym w rozumieniu przepisów kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń, niezależnie od posiadanych parametrów technicznych (uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 12 maja 1993 roku, (...) 9/93, OSNKW 1993, nr 5-6, poz. 27).

Orzekając wobec oskarżonego karę Sąd miał na względzie cele, jakie kara ta powinna zrealizować zarówno w ramach prewencji ogólnej i szczególnej, bacząc aby nie przekraczała ona stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości zarzuconego oskarżonemu czynu. Sąd miał na względzie wcześniejszą karalność oskarżonego, jak i to, że znajdował się on pod znacznym wpływem alkoholu. Mając na względzie powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu

karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz orzekł wobec niego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czterech lat. Jednocześnie Sąd uznał, że w przedmiotowej sprawie nie zachodzą podstawy do zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary, tym bardziej, że zgodnie z art. 69§4 k.k. wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły sytuacje szczególne tego rodzaju, które uzasadniałyby skorzystanie z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. I. G. kwotę 723,24 zł tytułem nieopłaconej obrony sprawowanej z urzędu oraz zasądził także od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty, której wysokość ustalił w oparciu o treść art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 roku, Nr 49 ze zm.) oraz na podstawie art. 624§1 k.p.k. z uwagi na jego trudną sytuację finansową i orzeczoną bezwzględną karę pozbawienia wolności zwolnił go od uiszczania wydatków, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.